

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 7T/85/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2106011423
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2106011423.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mariánom Dunčkom na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 22. januára 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný
E. T., nar. XX.XX.XXXX v O.,
trvale bytom B. Z. XX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 07.04.2004 v presne nezistenom čase od 05:00 hod. do 07:00 hod. v lesnom poraste v revíre Poľovného združenia K. B. v katastrálnom území mesta Hlohovec v časti zvanej M. bez povolenia zastrelil klinicky zdravého dvojročného samca druhu srnec lesný (N. capraeolus) o hmotnosti XX,X kg, a to podomácky vyrobenou strelbyschopnou opakovacou dlhou zbraňou kalibru XXX E. bez výrobného čísla a bez skúšobných značiek, ktorej nadobúdanie do vlastníctva, držanie a nosenie je zakázané a túto zbraň spolu so 7 ks nábojov so stredovým zápalom kalibru 222 E., výr. zn. F. & V., I. republika, bez povolenia prechovával na neznámom mieste od presne nezistenej doby až do ranných hodín dňa XX.XX.XXXX, pričom ulovením srnca obvinený spôsobil t. č. už neexistujúcemu P. združeniu K. B., ul. B. XXX, XXX XX B., IČO: XXXXXXXX, škodu vo výške 8.925,00 Sk (296,26 €),

teda

- neoprávnene zasiahol do výkonu práva poľovníctva tým, že bez povolenia lovil zver, a čin spáchal v malom rozsahu,
- bez povolenia držal strelnú zbraň,

čím spáchal

- prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.,
- zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák.,

a odsudzuje sa:

Podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému pri určení probačného dohľadu ustanovuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s U. X., nar. XX.XX.XXXX.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia vecí :

- podomácky vyrobená opakovacia dlhá zbraň kalibru 222 E. bez výrobného čísla a bez skúšobných značiek,
- 7 ks nábojov so stredovým zápalom kalibru XXX E., výr. zn. F. & V., I. republika,
- 1 ks skladací nôž,
- 1 ks nôž v puzdre,
- 1 ks kabát farby khaki,
- 1 ks handra zelenej farby,
- 1 ks ruksak - znečistený.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia vecí :

- jednovýstrelová zbraň s hlavňou kal. 22 S., bez výrobného čísla, s namontovaným ďalekohľadom zn. Z.,
- 2 ks brokový náboj kal. XX,
- 3 ks guľový náboj kal. 22 zn. MR,
- 1 ks brokový náboj kal. 12,
- 1 ks náboj kal. 7,65 V.,
- 1 ks náboj U. kal. 9 mm,
- 1 ks zásobník do pištole bez označenia, kovový, čierny,
- 4 ks guľový náboj kal. 22 zn. S.,
- 2 ks nábojnica kal. 22 zn. S.,
- 2 ks náboj kal. 9 mm V.,
- 3 ks brokový náboj kal. 12,
- 1 ks náboj kal. 7,65 zn. V., strelná zápalka,
- 3 ks brokový náboj kal. 12,
- 25 ks náboj kal. 22 S.,
- 50 ks (1 balenie) náboj G. kal. 22,
- 46 ks (1 balenie) náboj G. kal. 22,
- 1 ks zásobník do samonabíjacej zbrane, čierny.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší výroky o treste odňatia slobody a treste prepadnutia vecí, ktoré boli obžalovanému uložené rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.12.2015 sp. zn. 7T/144/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 3To/6/2016, právoplatným dňa 03.06.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 19.06.2006 na Okresný súd Trnava obžalobu na E. T. pre skutok právne posúdený ako trestný čin pytliactva podľa § 181d ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.07.2004 a trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.07.2004 na mierne pozmenenom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku (...t. č. už neexistujúcemu Poľovnému združeniu K. B....).

Z pohľadu právnej úpravy bolo potrebné hlavné pojednávanie v predmetnej trestnej veci vykonať od začiatku vzhľadom k tomu, že išlo o samosudcovskú vec, ktorá napadla na súd pred 01.09.2011 (viď § 567j ods. 2 Tr. por. a § 277 ods. 5 veta tretia Tr. por. v znení účinnom do 01.09.2011) a došlo k zmene v osobe zákonného sudcu (samosudcu). Vo veci už bolo predtým dvakrát meritórne rozhodnuté, pričom rozsudky okresného súdu boli v oboch prípadoch zrušené uzneseniami Krajského súdu v Trnave (č.I. 228 a 364) z dôvodov v nich uvedených.

V predmetnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie spočívajúce vo výsluchoch obžalovaného E. T., svedkov U. X., Y. X., M. V., V. X., M. T., E. U., U.. C. R., U. X., U. M., U.. E. Y. a P. I., znalcov U.. Y. P., npor. U.. L. D., doc. C.. E. K., P. a C.. U. Z., boli prečítané závery znalca doc. E.. X. I., N.., ako aj boli taktiež oboznámené listinné dôkazy zo spisu.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaný E. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný a odmietol k veci vypovedať.

Svedok U. X. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že vec sa týkala upytličeného srnca z roku 2004, bolo to smerom na Y. Z. v oblasti F. B.. Našli tam vtedy bielu škodovku, pri ktorej prišiel pán X. a potom sa tam okolo motali a našli batoh so srncom, potom zavolať všetkých zo združenia. Zavolať psovoda, ktorý išiel po stope a našiel zbraň. Stopa začala od srnca. Išlo o zbraň E. XXX. A potom stopa išla na Y. Trhovište a tam bol zadržaný obžalovaný a bol predvedený príslušníkmi D. B., kde mu boli nájdené nejaké náboje do tej zbrane, ktoré mal schované v čižme. Policajti sa ho pýtali prečo kríva a on potom vytiahol tie náboje. Bol tam potom prizvaný súdny znalec, brali sa biologické stopy. O tom, kto zastrelil srnca, sa na mieste nedozvedeli. Obžalovaný mal vtedy zakrvavené ruky, ktoré si utieral do handry, ktorú mu zobrali policajti.

Svedok Y. X. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že sa našiel v ruksaku srnec, zbraň a v topánke obžalovaného aj náboje. Na mieste vtedy boli jeho otec, V., brat V., psovod, policajná hliadka, bol tam aj obžalovaný a pán X.. Na mieste bola aj biela X. XXX alebo XXX. Pamätal si, že policajti našli v topánke obžalovaného nejaké náboje. Zbraň našiel psovod, bola to sklápacia zbraň, resp. mala pažbu ako na starých samopaloch. Vedel, že psovod dával psovi nejakú handru, ktorú mal obžalovaný v ruke a utieral si do nej ruky. Obžalovaného na miesto priviezli z Y. Z. policajti a urobili mu kompletnú prehliadku. Ošahávali ho, potom zistili že kríva, tak si následne obžalovaný vyzul topánky a našli sa tam náboje.

Svedok Karol V. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že bol na mieste skutku, boli tam aj X., psovod, boli tam aj nejakí policajti. Pamätal si, že sa tam našiel srnec v nejakej taške, bola tam aj zbraň, ktorá sa našla potom, keď dohľadávali miesto už so psovodom. Bolo tam odstavené aj nejaké motorové vozidlo.

Svedok V. X. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že v ten deň ho zavolali, že v lese našli nejaké biele auto, že by sa tam malo pravdepodobne páchať nejaká trestná činnosť, pričom sa vedelo, že toto patrí pánovi X. z B. Z., bola to biela X. XXX. Na miesto prišiel pešo celým lesom a boli tam vtedy U. X., Y. X., M. V., bola tam policajná hliadka, psovod. Na miesto sa zavolať psovod. Následne sa našiel ruksak, v ktorom bola srnčia zver, potom psovod šiel do lesa, do porastu a potom už len z počutia vedel, že našli nejakú zbraň, našli sa v blate aj nejaké asi 40 cm dlhé stopy, ktoré smerovali do obce Y. Z. a potom tam policajti priviezli v aute obžalovaného, ktorého našli v obci. Ten držal v ruke handru a kríval, následne mu policajti handru zaistili a v topánke mu našli nejaké náboje. Na sebe mal obžalovaný oblečené zelený prešívany kabát. Pamätal si, že si ho stále oprašoval, bolo to až okaté. Oprašoval si ho z vrchu dole, od pfs nižšie.

Svedok M. T. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v roku 2004 bol policajtom, vykonával hliadkovú službu a bol vyslaný na miesto k vozidlu, ktoré bolo nájdené v lesnom poraste. Bola to X. XXX alebo XXX. Prišiel k vozidlu a jeho úlohou ako funkčne mladého policajta bolo zabezpečovať ho a jeho okolie. S odstupom času si nepamätal, či k vozidlu prišiel obžalovaný, vedel však, že tam bol pán X.. Pamätal si, že bola nájdená v lesnom poraste nejaká zbraň, mala to byť nejaká pytliacka zbraň. Zdalo sa mu, že sa tam našiel ešte srnec. Bol tam vtedy s kolegom I., pričom tam boli aj ďalší príslušníci PZ. O nábojoch nevedel nič. Nespomenul si, či bol prítomný pri osobnej prehliadke obžalovaného. Následne potvrdil, že na zápisnici o zadržaní a obmedzení osobnej slobody z č.l. 35 je jeho vlastnoručný podpis. Dodal, že je pravdou, že mohli robiť obžalovanému aj osobnú prehliadku, čiže aj veci, ktoré sú v zápisnici uvedené, mohli byť u obžalovaného vtedy nájdené.

Svedok E. U. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že v tej dobe robil psovoda a mal na to miesto výjazd. Potom tam povodil služobného psa, o čom spísal aj služobný záznam. Pamätal si, že na mieste už boli kolega R., V. a boli tam aj X.. Následne potvrdil, že na zápisnici o použití služobného psa na pachové práce z č.l. 126 je jeho vlastnoručný podpis a že je to tá zápisnica, ktorá sa týka predmetnej trestnej

veci. Ďalej bola prečítaná aj jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 17.12.2004, v ktorej uviedol nasledovné: „Pes R., bol vyslaný z Z., po príchode v poraste zbadal vyvrhnutú srnku, okolo ktorej bola krv, pri nej bol ruksak a mikroténové sáčky. Potom sledoval so psom stopu, ktorá ich zaviedla až na okraj lesa, kde bolo čerstvo nahádzané lístie na miesto, po odkrytí ktorého bola nájdená dlhá guľová zbraň s puškohľadom a ručná baterka. Boli v niečom zabalené. Zbraň bola uložená pod lístím pri strome označenom ošúpaním kôry stromu asi vo výške 1,5 metra. Od tejto zbrane opäť nasadil na stopu znovu psa a ten ho zaviedol až na okraj dediny, kde začínajú už rodinné domy - pri vchádzaní do Z. po ľavej strane. Potvrdil, že pes ho zaviedol na miesto, kde mal stáť obžalovaný, ktorého zbadal U. X.. Miesto činu bolo pošliapané, v noci pršalo, ráno bola zem mokrá až premočená. Služobný pes nebol použitý na nájdenie vnútorností.“

Svedok U. C. R. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že bol privolaný na miesto s kolegom V.. V tom čase bol policajt v B. na D.. Prišli sme na miesto s tým, že som mal vedomosť od pána V., že pán X. mal chytiť nejakých pytlakov alebo že ich bolo potrebné dohľadať. Keď prišli na miesto, na mieste bolo niekoľko osobných automobilov a niekoľko osôb, bolo ich viac ako dve. Maximálne si pamätal, že jedno vozidlo malo bielu farbu. Pán X. vysvetlil situáciu, že jeden z jeho synov, ktorý mal ísť domov zo služby, počul cestou výstrel, na čo mal zastaviť, malo to byť v lokalite, kde sa vtedy nachádzali, s tým, že keďže ten výstrel počul, tak to u neho vzbudzovalo pocit, že je to výstrel z dlhej guľovej zbrane, preto volal otcovi, a tak nadobudli presvedčenie, že by tam mohol niekto pytliačiť. Podľa komunikácie vyrozumel, že niektoré z osôb, ktoré sa nachádzali na mieste činu, sa mali dopustiť trestného činu pytliačstva s tým, že nemali zbraň, ktorou by mal byť tento skutok spáchaný. Tá sa v tom čase ani u jednej z osôb nenachádzala. Viac menej sa potom tá situácia zameriavala na nájdenie zbrane. Bol privolaný psovod a rozhodovalo sa o tom, akým spôsobom by sa vydali nájsť zbraň. Ak si dobre pamätal, na mieste mal byť aj nejaký vak, v ktorom sa nachádzala ulovená zver alebo vnútornosti. Myslel si, že to bola srnčia zver. Pamätal si, že sa našli ďalšie veci, že mali byť u niektorej z osôb, ktoré sa tam nachádzali aj náboje, resp. strelivo, konkrétne už nevedel uviesť, o aké strelivo sa jednalo. Zbraň sa potom našla. Išlo o dlhú guľovú zbraň. Myslel si, že strelivo bolo nájdené iba u jednej osoby a bolo nájdené buď vo vrecku alebo v nejakej obuvi, gumákoch. Tiež si pamätal, že jedna osoba mala krv na oblečení, na prešiváku zelenej farby alebo možno maskáčovej. Ďalej bola prečítaná aj časť jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 13.05.2005, v ktorej uviedol nasledovné: „Šuchovci chytili v lese X.. Na miesto prišla hliadka OO PZ Hlohovec, ktorá strážila X. a oni sa išli pozrieť do lesa, kde našli ruksak niekoľko metrov od rampy,, v ruksaku sa nachádzal srnec. Okolo boli rozhádzané mikroténové sáčky. Neskôr na to priviedol U. X. neznámeho chlapa, ktorého poznal a vraj sa volal T.. T. mal na sebe prešivaný kabát, v ktorom vo vreckách mal handru od krvi a mikroténové sáčky podobné ako boli v okolí nájdeného srnca. T. uviedol policajtom, že tieto má na hríby. Taktiež mal u seba nôž a v gumenej čižme náboje zn. E., bolo ich asi 5-6 ks. Potom našli v lese aj zbraň, bola nájdená na okraji lesa pod kríkmi a bola zabalená v handrnom puzdre a zahrnutá lístím.“

Svedok U. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v živote zbraň uvedenú v obžalobe nevidel u obžalovaného. On tam vtedy bol v háji hľadať parozie. Chodil celom háji. Obžalovaného nestretol. Potom počul výstrel z ťažkého kalibru, počul to od smetiska. Videl tam poľovníkov X. a jeho syna. Nevedel nič ani o strelive ani o srncovi. Ešte uviedol, že keď tam na mieste stáli (predtým ho tam zastavil X.), prišlo viac policajtov, tak X. povedal, že aby išli voľačo hľadať. Keď sa potom vrátili, tak X. im povedal, že ako je možné, že nič nenašli. Potom tam išiel X., zobral sa s niekým a išli do hája, a oni tam stáli asi pol hodinu. Zrazu padol výstrel. O 20 minút prišiel X. a niesli srnca. Na mieste bol aj obžalovaný, doviezli ho až za hodinu. Toho doviezol mladý X.. Na mieste prehľadávali aj obžalovaného, ale nevedel, čo u neho našli.

Svedok U. M. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že v roku 2004 pracoval ako kriminalistický technik. Pamätal si, že v tejto veci sa zaisťovali nejaké veci, myslel si, že to bola zbraň, bol aj na mieste činu. Stalo sa to niekde v lesnom poraste, niekde pri Y., niekde nad Hlohovcom. Boli tam prítomní aj zástupcovia združenia, príslušníci OO PZ a pracovníci kriminálky. Bol tam zavolaný konkrétne kvôli stopám, ako sa našla zbraň. Išlo o upravenú guľovú zbraň, ako keby prerobenú. Počas toho, ako on zaisťoval zbraň, tak sa dohľadávala aj zastrelená zver. Myslel si, že išlo o srnu. Potom bol požiadany, aby zaistil stopy aj na odeve podozrivého T., prípadne na jeho rukách na stotožnenie jeho osoby so skutkom. Pamätal si, že obžalovaný mal oblečenú zelenú, asi maskáčovú bundu, na ktorej sa nachádzali stopy srsti tej vysokej zveri. Vzorky bral z pliec, ramien oboch rúk až po lakty, tam sa nachádzala tá srst', ale nevedel, či bral aj stery z rúk z povýstrelových splodín. Robil aj fotodokumentáciu, ktorá by mala byť v spise. Na mieste nezaistoval daktyloskopické odtlačky zo zbrane, pretože by to bolo náročné. Spomenul si, že

zbraň bola nájdená na svahu, bola pod nejakými konármi, ako keby úmyselne zahrabaná, nebolo na ňu vidieť, myslel si, že bola označená a dohľadaná psom. Dodal, že vždy, keď sa nájde zbraň, mal by ju vybiť. Ak vtedy v nej náboje boli, malo by to byť vo fotodokumentácii ako ju vybil, ten úkon sa fotí, keď manipuluje so zbraňou.

Svedok U. E. Y. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že pracoval vtedy ako policajt v B.. Pamätal si to, že v daný deň mal mať výjazd kolega C. a mal byť nahlásený skutok pytlactva a zadržaná osoba E. T. s tým, že kolega C. bol s ním v príbuzenskom pomere, tak jeho nadriadený rozhodol, že na výjazd pôjdem on. Malo sa to stať niekde pri Y. Z., smerom z B. na Z.. Tam ho čakali členovia poľovného združenia, ktorí ho zaviedli na miesto, kde bola nájdená tá zver, nepamätal si, či to bol srnec. Niekde v lese bol zadržaný aj pán T., ale už nevedel kým, myslel si, že ho chytili členovia poľovného združenia. Potom počas obhliadky sa zahrabaná v listí našla nejaká zbraň. On vykonával obhliadku miesta činu, bol tam technik, psovod so psom, po vykonaní obhliadky vykonal aj výsluchy svedkov z poľovného združenia. Zabezpečoval stopy - bola tam krv, nejaká srsť, myslel si, že sa obžalovanému zaistovali stopy z rúk, z oblečenia, asi aj zo zbrane. Odtlačky si nepamätal, či brali, ale pravdepodobne to technik skúmal. Zbraň už popísať nevedel, videl ju určite, bola to dlhá zbraň. Pamätal si tiež to, že tá zver a zbraň neboli nájdené v lese pri sebe, boli do seba ďalej. Myslel si, že tú zbraň našiel psovod so psom. Pamätal si, že podozrenie z pytlactva vzniklo tak, že niekto počul strelbu, išli sa pozrieť do lesa, našli srnca a potom sa telefonicky obvolávali, stretli sa a zadržali pána T..

Svedok P. I. si na hlavnom pojednávaní pamätal, že v roku 2004 pracoval na OO PZ B.. Pamätal si to, že nad ráno ich na miesto činu niekto vyslal a bol na mieste buď s pánom T., alebo V.. Keď tam prišli, na poľnej ceste bolo odstavené auto - biela X.. Bol tam jeden človek, ktorého zaistili poľovníci, bolo tam aj viac ľudí. Obžalovaný sa tam na mieste nenachádzal, keď tam prišli mi ako hliadka. Jeho potom našli ako si vykračuje po ceste domov. Mal dojem, že to tam celé riadil pán X. starší, jeho syn bol vtedy v policajnom zbore. Ten tvrdil, že tam mal byť ešte niekto, menoval asi obžalovaného, a povedal, že tam niekde bude. Kolega zostal na mieste a on šiel autom asi so X. smerom k miestu bydliska obžalovaného, pričom tohto stretli. Obžalovaného vyzval, aby sa legitimoval, ten potom nastúpil s nimi do auta, a išli naspäť. Vysvetlil mu, prečo ho zastavujú. Išli na poľnú cestu k tej X.. Povedal mu, že je podozrivý z pytlactva. Mal dojem, že vtedy našli v nejakých kríkoch srnu. Pes tam našiel tiež upravenú poľovnícku zbraň, na to si spomenul preto, lebo bola relatívne dobre urobená. Potom s kolegom robili osobnú prehliadku a myslel si, že sa tam našli nejaké náboje u obžalovaného, mal ich niekde v oblečení, u seba. Myslel si, že mimo tej srny a zbrane sa tam nenašlo už nič. Obžalovaný mal vtedy oblečený nejaký prešivák alebo maskáče, oblečený bol podomácky, ako do lesa. Mal dojem, že si vtedy utieral ruky do niečoho, asi od krvi. Utieral si ruky do nejakej handry, tie ruky boli červené, netrúfol si povedať, či boli od krvi. Pri prehliadke našli u obžalovaného nejaké náboje. Bola prečítaná aj jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 19.01.2015, v ktorej uviedol nasledovné: „Dňa 07.04.2004 v čase od 07:00 hod. do 19:00 hod. som vykonával hliadkovú službu na služobnom motorovom vozidle zn. X. I., B s volacím znakom T-XXX s kolegom M. T. v služobnom obvode OO PZ Hlohovec. Dňa 07.04.2004 v čase približne okolo 07:00 hod. sme boli vyslaní stálou službou OO PZ B. do Y. Z., kde nás mal čakať oznamovateľ, ktorý oznámil, že v P. revíri poľovného združenia K. v časti M. je pytlak. Po príchode na miesto sme sa stretli s oznamovateľom U. X.. Spoločne s U. X. sme išli k zaparkovanej škodovke pri lesnom poraste asi 200 metrov od rampy. Na miesto sme prišli z polície ako prví, v akom čase si nepamätám, mohlo to byť okolo 07:15 hod. Pri vozidle sa nachádzal U. X., myslím si, že to bolo jeho vozidlo. Vykonal sme klasickú kontrolu totožnosti, spýtali sme sa, čo tam robí. On uviedol, že zbieral hríby. Bola spravená bezpečnostná prehliadka osoby U. X., pričom vyložil všetky veci z vreckov a bol prehliadnutý, či u seba nemá iné veci, ktoré by súviseli s pytlactvom. Keď u neho neboli nájdené žiadne veci pytláka, rozhodli sa ľudia na mieste, teda U. X., V. X. z OO PZ G. a jeho brat Y. X. z J. Leopoldov, Oni údajne počuli výstrel, na základe toho nás zavolali. Rozhodli sa spraviť rojnicu, pri ktorej by našli zbraň alebo zastrelenú zver. Počas rojnice sa našla zastrelená srnka, my sme boli s kolegom pri U. X.. V tom čase sa nachádzali M. V. - správkar ODI B., C. G., tiež z ODI B.. Niekto z nich nám povedal, že našli srnku. Potom, čo našli srnku, prišli na miesto k nám technik OR PZ, psovod a vyšetrovateľ D. B.. Potom sa začala hľadať zbraň, ktorá sa našla. Miesto nájdenia srnky nepoznám a neviem zaznačiť v mape, zbraň bola nájdená psom a miesto nepoznám, neviem zaznačiť a ani som na ňom nebol. Strážil som s kolegom U. X.. Prišiel za nami U. X., že E. T. ide smerom do Y. Z.. Preto sme sa rozhodli ísť s U. X. a zadržali sme E. T.. Zastavili sme ho, preukázal sa totožnosťou a požiadali sme ho, aby išiel s nami. Potom toho, ako išiel s nami, si utieral špinavé ruky od červenej tekutiny (najskôr krv), moc nerozprával, pýtal sa, čo od neho chceme. Prehliadka bezpečnostná bola E. T. spravená pri rampe. E. Gibasovi som prehliadku robil ja. Vyzval

som ho, aby si vyložil všetko, čo má pri sebe. On vyložil z váčkov len bežné veci (doklady, peňaženku, telefón). Keď vyložil akože všetko, povedal som mu, nech sa vyzuje. On sa vyzul, najprv jednu, potom druhú a z druhej mu vypadol jeden lovecký nôž a náboje v koženom puzdre, farbu si nepamätám, na náboje s počtom 7 ks. V puzdierku však bolo iba 6 nábojov. Po spýtaní sa na veci uviedol, že ich našiel. Oboch sme eskortovali na OO PZ B. a po spísaní zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody eskortovali na D. Z., kde si vec realizovali.“ Na otázky odpovedal pri výsluchu tak, že obžalovaný bol obmedzený na osobnej slobode v čase o 08:00 hod. V to ráno bolo do dažďa. Nevedel, či sa zhodovali mikroténové sáčky, ktoré boli nájdené u srnca, s tými, čo boli nájdené u obžalovaného. Náboje, nôž a pušku bral z miesta technik OR PZ, kabát mal pri eskortovaní obžalovaný na sebe a osobné veci boli zaistili oni a spolu s obžalovaným ich odovzdali na D. B..

MVDr. Y. P. sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu pridrižoval záverov svojho znaleckého posudku č. 1/2004, ktorý vypracoval, keď bol ešte znalec zapísaný v zozname znalcov na MS SR. Uviedol, že zastrelená zver bol srnec lesný (N. capraeolus), samec, veku X roky, pred zabitím klinicky zdravý, o hmotnosti 24,3 kg, boli odobraté vzorky jeho krvi, ktoré boli archivované, zvierat bolo strelené guľovou strelnou zbraňou na pastve medzi 5. a 7. hodinou rannou dňa 07.04.2004. Doplnil, že v Štátnom veterinárnom ústave v Nitre bola vykonaná pitva U.. Y. P., ktorý bol vedúci oddelenia patológie, kde boli ponechané všetky vzorky na archiváciu. Štátny veterinárny ústav v O. bol však medzičasom zlikvidovaný (čo zistil následne aj súd). Myslel si, že vzorky uvedené v odpovedi na otázku 3 už nie je možné zabezpečiť.

U.. Y. P. bol na hlavnom pojednávaní vypočutý ako znalec s poukazom na závery rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 2719/2005 zo dňa 21.11.2007, ktorého právne závery sú použiteľné aj na predmetnú trestnú vec: „Znalec, jenž před soudem v podstatě pouze „stvrzuje“ podaný písemný posudek, činí tak jako znalec, a to i v době, kdy již znaleckou činnost nevykonává nebo není oprávněn ji vykonávat. Jestliže je tato osoba vyslechnuta soudem jako znalec k obsahu podaného znaleckého posudku, je i taková výpověď znaleckým důkazem. Totéž platí i v případě, že po podání písemného ústavního znaleckého posudku soud provede důkaz výsledkem jeho zpracovatele v době, kdy znalecký ústav, který posudek podal, již oprávnění ke znalecké činnosti nemá. Není proto vadou řízení, jež mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, jestliže po podání písemného znaleckého posudku ústavu byl vyslechnut zpracovatel tohoto posudku v době, kdy již ústav nebyl zapsán v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost.“

Znalec npor. U.. L. D. sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu pridrižovala záverov odborného vyjadrenia KEÚ PZ pod ČES: P.-XXXX/KEÚ-BA-EXP-XXXX. Uviedla, že pri použití dlhých zbraní je zistenie prítomnosti povýstrelových splodín na rukách strelca skôr výnimočné (boli predložené na skúmanie kabát a textília do obžalovaného a stopy z pravej ruky obžalovaného a U. X.). Na veciach a rukách neboli zistené povýstrelové splodiny. Dodala, že na predložených stopách (skladací nôž, nôž v puzdre, kabát, krv od srny, handra od obžalovaného, ruksak) okrem handry bola preukázaná prítomnosť krvi, následným skúmaním so sérom proti bielkovinám vysokej zveri (srna, daniel, jeleň) bola zistená pozitívna reakcia, tzn. že pôvodcom krvnej stopy na predloženej gáze je vysoká zver (srna, jeleň, daniel), ale nie je možné sa vyjadriť ku konkrétnemu druhu, nakoľko sa jedná o biologicky príbuzné druhy. Na handre nebola zistená prítomnosť biologického materiálu vhodného na expertízne skúmanie, na ruksaku a kabáte bolo zaistené väčšie množstvo zvieracích chlupov, avšak morfológická komparácia a identifikácia zvieracích chlupov sa na ich pracovisku nevykonáva.

Znalec doc. C.. E. K., P. sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu pridrižoval záverov znaleckého posudku č. 5/2014, ktorý sa nachádza na č.l. 527-541. Uviedol, že vo všetkých odobratých vzorkách (skladací nôž, nôž v puzdre, kabát, krv od srny, handra od obžalovaného, ruksak, ako aj z chlupov v/na nich nájdených a sterov z nich) bola preukázaná prítomnosť Y. srnca lesného, pričom vo vzorke č. 12 (vnútro pravého vrečka kabáta) bola zistená aj prítomnosť Y. zajaca poľného.

Znalec C.. U. Z. sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu pridrižoval záverov odborného vyjadrenia KEÚ PZ pod I.: P.-XXXX/KEÚ-BA-EXP-XXXX. Uviedol, že predložená zbraň bola podomácky vyrobená a strelbyschopná zbraň kategórie „A“ kalibru 222 E. bez výrobného čísla a bez skúšobných značiek a zaistené lovecké náboje boli vhodné do tejto zbrane. Táto zbraň je zakázaná (jej nadobúdanie do vlastníctva, držanie a nosenie je zakázané) a umožňuje strelbu s nábojmi so stredovými zápalmi kalibru 222 E.. Zaistené náboje sú polovné s mosadznými nábojnicami fľaškového tvaru laborované

poloplašťovými strelami, všetky náboje boli rovnakého druhu a kalibru (6 ks sa našlo u obžalovaného a 1 bol v nábojovej komore). Bolo zistené, že 2 zaistené náboje (u obžalovaného) mali stopy na hrote zápalníka, nedošlo k ich iniciácií, pričom mikroskopicko-komparačnou metódou preukázali, že uvedené stopy boli vytvorené hrotom úderníka predloženej zbrane, keď bola preukázaná individuálna zhoda. Dodal, že pri skúšobnej strelbe použil minimálne 2 náboje, pretože praxou je porovnať ich aj vzájomne. Znalec zároveň predložil súdu zväčšené obrázky, ktoré sú v odbornom vyjadrení a ktoré boli založené do spisu a aj oboznámené ako listinné dôkazy (č.l. 722).

Boli na hlavnom pojednávaní prečítané závery znalca doc. E. X. I., CSc. (č.l. 34) na podklade uznesenia vyšetrovateľa PZ zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 9-10). Znalec uviedol, že zo stôp č. 5 (skladací nôž), 6 (nôž v puzdre), 7 (kabát), 11 (handra) a 12 (ruksak) a z odobratej krvi a svaloviny srnca extrahoval DNA a zistil, že stopy (aj porovnávací materiál) obsahuje srnčiu DNA, avšak nepodarilo sa mu vykonať individuálnu identifikáciu.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy: zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby - obžalovaného E. T. (č.l. 35), zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby - svedka U. X. (č.l. 36), zápisnica o vydaní (odňatí) vecí (č.l. 37), zápisnica o vydaní vecí dôležitej pre trestné konanie (č.l. 38), záznam hliadky (č.l. 123), zápisnica o použití služobného psa na pachové práce (č.l. 126), výsledky dychových skúšok obžalovaného (č.l. 127), potvrdenie (č.l. 134), stanovy poľovného združenia K. B. (č.l. 135-136), zápisnica o obhliadke miesta činu s náčrtkom a fotodokumentáciou (č.l. 137-145), odpovede ohľadom zbrojného preukazu (č.l. 148-149) a žiadosti a odpovede na ne (č.l. 557-559, 567, 574, 597, 728, 730 a 736-746).

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo okrem iného nasledovné:

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody obžalovaného (č.l. 35) bolo zrejmé, že tento bol zadržaný dňa 07.04.2004 o 08:00 hod. a pri vykonanej osobnej prehliadke boli u neho nájdené tieto veci: balík čiernych mikroténových sáčkov, zelená handra, biele puzdro so 6 ks nábojov Sellier&V. XXX E..

Zo zápisnice o vydaní vecí dôležitej pre trestné konanie (č.l. 38) vyplynulo, že obžalovaný dobrovoľne vydal 1 ks prešivaný kabát farby khaki.

Zo zápisnice o použití služobného psa na pachové práce (č.l. 126) vyplynulo, že ju vykonal príslušník PZ práp. E. U. so psom menom R., pričom pes bol použitý dňa 07.04.2004 o 09:00 hod. Zo zápisnice bolo zrejmé: „Miesto činu sa nachádza v lesnom poraste znanom M. v katastri mesta B. pri obci Y. Z.. Z. patrí do poľovného revíru poľovníckeho združenia K. so sídlom v B.. Služobný pes bol nasadený na pachovú stopu pri nájdenej zastrelenej srnčej zveri. Služobný pes od tohto miesta sledoval pachovú stopu cez lesný porast asi 500 metrov až po okraj lesného porastu, kde pred východom z lesného porastu označil na pachovej stope pod lístím zahrabanú a igelitom prikrýtu dlhú guľovú strelnú zbraň nezistenej značky a výrobného čísla s puškohľadom a s ručnou baterkou. Od tohto miesta potom služobný pes sledoval pachovú stopu asi 400 metrov cez pole nachádzajúce sa za lesným porastom až po príjazdovú asfaltovú cestu obce Dolné Z., kde pachovú stopu stratil.“

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu s náčrtkom a fotodokumentáciou (č.l. 137-145) vyplynulo, že ju vykonali príslušníci PZ M. a Y. a ako prítomná osoba bol V.. Zo zápisnice vyplýva, že veci obžalovaného vrátane nábojov sa nachádzali na kapote služobného vozidla X. na prednom kufri (fotografie č. 16 a 21), pričom pri srncovi boli nájdené čierne mikroténové sáčky. V nábojovej komore zbrane bol nájdený náboj, pričom príslušník PZ M. vyhotovil aj fotodokumentáciu a bolo zaistených aj 13 stôp vrátane stôp chemických - povýstrelové splodiny z rúk podozrivých osôb a biologickej - kabát obžalovaného, ktoré boli následne podrobované znaleckého skúmaniu (viď oboznámené odborné vyjadrenia a znalecké posudky). Zbraň našiel pes so psovodom a bol vyhotovený aj náčrtok miesta činu.

Z odpovedí ohľadom zbrojného preukazu (č.l. 148-149) vyplynulo, že obžalovaný nebol držiteľom zbrojného preukazu a neprechádzal policajnými evidenciami.

Zo žiadostí a odpovedí na ne (č.l. 557-559, 567, 574, 597, 728, 730 a 736-746) bolo zrejmé, že Y. profil uloveného srnca už nie je možné zabezpečiť pre prípadné ďalšie znalecké dokazovanie, pretože ním už nedisponuje žiadna osoba či subjekt (znalec U.. Y. P., M. PZ či X. veterinárny a potravinový ústav).

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, po jeho miernej modifikácií, avšak pri zachovaní totožnosti skutku, stal a že tento spáchal obžalovaný E. T..

Obžalovaný bol počas hlavného pojednávania z hľadiska obrany absolútne pasívny.

Vykonané dokazovanie v spojitosti len s nepriamymi dôkazmi o vine obžalovaného bolo podľa názoru súdu dostačujúce pre rozhodnutie súdu s tým, že bolo produkovaných viacero nepriamych dôkazov, ktoré jednoznačne bez najmenších pochybností usvedčovali zo spáchania stíhaného skutku práve obžalovaného E. T..

Výpovede viacerých svedkov a znalecké dokazovanie potvrdili „spojenie“ obžalovaného so zabitým srncom v inkriminovaný deň, pričom bolo preukázané, že krv, ktorú si obžalovaný utieral handrou zo svojich rúk, bola srnčia a bola čerstvá, teda z nedávno zabitého srnca (inak by bola zaschnutá a nedala by sa už utierať), pričom na odevy obžalovaného a jeho veciach, resp. vo všetkých odobratých vzorkách (skladací nôž, nôž v puzdre, kabát, krv od srny, handra od obžalovaného, ruksak, ako aj z chlupov v/ na nich nájdených a sterov z nich) bola preukázaná prítomnosť Y. srnca lesného. Obžalovaný mal pri sebe i náboje, ktoré jednoznačne pochádzali z nájdenej strelbyschopnej zbrane, ktorá bola použitá na zabitie nájdeného srnca. Všetky náboje boli rovnakého druhu a kalibru, pričom 2 zaistené náboje u obžalovaného mali stopy na hrote zápalníka, pričom mikroskopicko-komparačnou metódou bolo preukázané, že uvedené stopy boli vytvorené hrotom úderníka predloženej zbrane, keď bola preukázaná individuálna zhoda, teda že boli k nábojovej komore nájdenej zbrane, ale pri pokuse o výstrel nedošlo k ich iniciácií. Dôležitým nepriamym dôkazom o vine boli aj výsledky použitia služobného psa, ktorého psovod viedol od nájdeného srnca a tak sa našla zbraň a následne služobný pes išiel po trase a dostal sa až na miesto, kde bol nájdený obžalovaný, ktorý kráčal smerom od miesta činu do blízkej obce.

Preukázané bolo i spáchanie prečinu pytlíctva v malom rozsahu, keďže vyčíslená škoda podľa odborného vyjadrenia bola vyššia ako 266,00 €.

Z hľadiska zadržania a obmedzenia osobnej slobody obžalovaného a jeho prehliadky na mieste činu, pri ktorej boli nájdené veci jednoznačne ho spájajúce so zastreleným srncom a nájdenou zbraňou, neboli zistené žiadne porušenia procesných predpisov, a teda ich výsledky boli použiteľné pre rozhodnutie súdu, resp. súd na ne mohol prihliadať.

Je potrebné aj uviesť, že orgány činné v trestnom konaní mohli na mieste činu zabezpečiť aj iné podporné nepriame dôkazy (napr. odbery daktyloskopickým odtlačkov z nájdenej zbrane, porovnanie sáčkov nájdených u zabitého srnca a obžalovaného, trasologické stopy v lese, ktoré mohli byť porovnané s obuvou obžalovaného), čo však nič nemenilo na záveroch uvedených vyššie.

Súd zároveň zistil, že priaznivejšie je pre obžalovaného použitie aktuálne účinného Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. účinného od 01.01.2006 (ďalej len „Tr. Zák.“), a to v spojitosti so zistením, že obžalovanému bolo potrebné ukladať súhrnný trest, ktorý mu bol uložený podľa „nového“ Tr. zák. za trestné činy, ktoré spáchal po 01.01.2006 (pozri najmä článok 50 ods. 6 posledná veta Ústavy SR).

Konanie obžalovaného podľa „nového“ Tr. zák. napíňalo znaky trestných činov - prečinu pytlíctva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., nakoľko obžalovaný neoprávnene zasiahol do výkonu práva poľovníctva tým, že bez povolenia lovil zver, a čin spáchal v malom rozsahu a bez povolenia držal strelnú zbraň.

Z rozboru skutkovej podstaty prečinu pytlíctva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vyplýva, že objektom tohto trestného činu je ochrana výkonu práva poľovníctva a výkonu rybárskeho práva pred neoprávnenými zásahmi. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v neoprávnenom zásahu do

výkonu práva poľovníctva aj tým, že páchatel' bez povolenia loví zver. Právo poľovníctva vymedzuje zákon č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, ako aj vykonávacia vyhláška č. 344/2009 Z.z. Právom a výkonom poľovníctva sa rozumie súhrn práv a povinností zver cieľavedome chovať a chrániť, loviť ju, ulovenú alebo inak usmrtenú zver a jej vývojové štádiá a zhody parožia si privlastňovať alebo predávať, zbierať vajcia pernatej zveri na účel jej vyliahnutia a chovu s povolením podľa § 40 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny a využívať na to v nevyhnutnej miere poľovné pozemky, poľné a lesné cesty. Zverou sa rozumie populácia voľne žijúcich druhov živočíchov, a to zver pernatá, srstnatá, raticová, malá, veľké šelmy a krkavcovité vtáky v zmysle prílohy č. 1 k Zák. č. 274/2009 Z.z. Právo poľovníctva sa týka iba zveri, ktorá žije vo voľnej prírode na poľovných pozemkoch. Výkon práva poľovníctva môžu uskutočňovať len osoby na to povolané (členovia poľovníckej stráže) a osoby, ktoré majú na výkon osobitné povolenie. Neoprávneným zásahom je každé úmyselné konanie, ktorým páchatel' zasahuje do práv a povinností poľovníctva. Lovenie zveri je akákoľvek činnosť, ktorá smeruje ku skoleniu (zabitiu) alebo chyteniu zveri. Nezáleží na tom, či si páchatel' ulovenú zver prisvojí alebo ju nechá na mieste ulovenia. Prísnejšie je posudzované spáchanie tohto činu v malom rozsahu, teda prevyšujúcim sumu 266,00 € (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

Z rozboru skutkovej podstaty zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že toto ustanovenie chráni bezpečnosť ľudí pred možným ohrozením ich života a zdravia, ktoré vyplýva z nekontrolovateľného držania alebo výroby strelných zbraní, streliva, výbušnín alebo chemických zbraní. Podmienky na povolenie držať, nosiť, vyrábať zbrane a na iné opatrenia a nakladanie s nimi ustanovuje Zák. č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov a vyhláška č. 555/2003 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zák. č. 190/2003 Z.z. Na držanie strelných zbraní treba povolenie (napr. zbrojný preukaz, poľovný lístok). Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva aj v držbe strelnej zbrane bez povolenia.

V prípade oboch trestných činov môže byť subjektom ktokoľvek (všeobecný subjekt) a subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie (§ 15 Tr. zák.).

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania a ich právneho posúdenia bolo preukázané spáchanie stíhaného skutku a jeho právna kvalifikácia tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujem ním chránený, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania a celkového priebehu spáchania skutku, ktorý bol súdom ustálený v skutkovej vete tohto rozsudku.

Na strane obžalovaného tiež neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

*** Výroky o trestoch ***

V súvislosti s výrokmi o trestoch boli na hlavnom pojednávaní oboznámené nasledovné listinné dôkazy: správy o povesti na obžalovaného (č.l. 150-159), aktuálne lustrácie na obžalovaného (č.l. 747-750), podstatný obsah spisu OS Piešťany sp. zn. 0T/121/2012 a podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 7T/114/2015.

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo nasledovné:

Z miesta bydliska nebol obžalovaný bližšie hodnotený. V minulosti bol trikrát súdne trestaný, odsúdenia Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 0T/121/2012 a sp. zn. 2T/222/94 sú už aktuálne vedené ako „zahladené“. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.12.2015 sp. zn. 7T/144/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 3To/6/2016, právoplatným dňa 03.06.2016, pre tie isté trestné činy ako v predmetnej trestnej veci (§ 294 ods. 2 a § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ako aj § 294 ods. 1 Tr. zák.) na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a primeraného obmedzenia spočívajúceho v zákaze stretávania sa s U. X., nar. XX.XX.XXXX. Zároveň bol obžalovanému uložený trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., a to jednovýstrelová zbraň s hlavňou kal. XX

S., bez výrobného čísla, s namontovaným ďalekohľadom zn. Z., X ks brokový náboj kal. 12, 3 ks guľový náboj kal. XX zn. MR, 1 ks brokový náboj kal. 12, 1 ks náboj kal. X,XX V., 1 ks náboj U. kal. 9 mm, 1 ks zásobník do pištole bez označenia, kovový, čierny, 4 ks guľový náboj kal. 22 zn. S., 2 ks nábojnica kal. 22 zn. WME, 2 ks náboj kal. 9 mm V., 3 ks brokový náboj kal. 12, 1 ks náboj kal. 7,65 zn. Browning, strelná zápalka, 3 ks brokový náboj kal. 12, 25 ks náboj kal. 22 S., 50 ks (1 balenie) náboj G. kal. 22, 46 ks (1 balenie) náboj G. kal. 22 a 1 ks zásobník do samonabíjacej zbrane, čierny.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd tiež prihliadol na dĺžku trestného konania (to prebiehalo skoro 14 rokov, keď hlavné pojednávanie sa vykonávalo v podstate 3-krát od začiatku), ktorého dĺžku spôsobil len s malým pričinením obžalovaný (istý čas bol vo väzbe z dôvodu vyhýbania sa trestnému stíhaniu), inak išlo o dôvody, ktoré neboli na jeho strane (keď zákonná úprava prikazovala súdu pri zmene zákonného sudcu vykonať hlavné pojednávanie od začiatku). Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť, dospel súd k záveru, že obžalovanému E. T. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky (t.j. na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu použitia asperačnej zásady, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. a zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák. v sadzbe od 3 roky do 10 rokov a 8 mesiacov, nakoľko u neho zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu) s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a prime-raného obmedzenia spočívajúceho v zákaze stretávania sa s U. X., nar. 02.08.1954. Z hľadiska zásad na ukladanie trestov súd zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.12.2015 sp. zn. 7T/144/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 3To/6/2016, právoplatným dňa 03.06.2016, v ktorom bol skutok v súbehu so skutkom v predmetnej trestnej veci, a preto pri uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výroky o treste odňatia slobody a treste prepadnutia vecí (konkretizované vyššie), ktoré boli obžalovanému uložené v tejto veci, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obligatórne musel súd s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák. uložiť aj trest prepadnutia tých istých vecí, ktoré boli „postihnuté“ uložením takéhoto trestu rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 29.12.2015 sp. zn. 7T/144/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.03.2016 sp. zn. 3To/6/2016, právoplatným dňa 03.06.2016, a preto ich „poňal“ do výrokovej časti tohto rozsudku, a zároveň, v súlade so zásadou, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí (§ 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) špecifikovaných vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktoré obžalovaný použil na spáchanie oboch trestných činov v predmetnej trestnej veci a ktoré mu boli zákonným spôsobom zaistené (odňaté, resp. ktoré dobrovoľne vydal na účely trestného konania), pričom nemal pochybnosti o tom, že tieto patria do vlastníctva obžalovaného.

Takto uložené tresty podľa názoru súdu zabezpečia v prípade obžalovaného najmä ochranu spoločnosti tým, že mu zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria taktiež podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradia od páchania trestných činov. Takéto tresty budú nepochybne vyjadrovať taktiež jeho morálne odsúdenie spoločnosťou. Súd tiež nezistil splnenie zákonných podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom na okolnosti, ktoré by mohli prípadne umožniť aj mimoriadne zníženie trestu, nepoukazoval v priebehu trestného konania ani sám obžalovaný, pričom tiež súd mohol, ako bolo už uvedené vyššie, uložiť len „prísnejší“ súhrnný trest ako bol ten, ktorý bol obžalovanému už iným rozsudkom právoplatne uložený.

Súd s prihliadnutím na vyššie uvedené uložil obžalovanému totožný podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom a obmedzením, ako tomu bolo v prípade trestu, ktorý v rámci ukladania súhrnného trestu zrušil, rovnako tak trest prepadnutia vecí v skoršom rozsudku, a obžalovanému okrem iného uložil navyše aj trest prepadnutia ďalších vecí použitých na spáchanie trestných činov v predmetnej trestnej veci.

Súd zároveň ani nezistil splnenie podmienok na uloženie v poradí „ďalšieho“ trestu obžalovanému či ochranného opatrenia.

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď nárok na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnilo Poľovné združenie K. B., ul. B. XXX, XXX XX Hlohovec, C.: XXXXXXXX, a to prostredníctvom svedka U. X., pričom tento uplatnený nárok na náhradu škody bol na hlavnom pojednávaní riadne prečítaný. V tejto súvislosti boli na hlavnom pojednávaní prečítané tieto listinné dôkazy: odborné vyjadrenie k výške škody (č.l. 128) a výpis z registra občianskych združení (č.l. 612). Bolo preukázané, že Poľovné združenie K. už v čase pred vyhlásením rozsudku zaniklo bez právneho zástupcu, ktorého sa nepodarilo verifikovať. Z tohto dôvodu zanikol zákonný podklad pre akékoľvek rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.